

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Soven og drømmen

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Soven og drømmen", i Blicher, Steen Steensen: *Udvalgte værker*, Gyldendal, 1982-83, s. 388. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blich06-shoot-workid92615/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte værker

St. St. Blicher

Soven og Drømmen

Til Søvn er Natten af Naturen givet;
 Men aandeligen at her sove Livet,
 Det er en hæsliq Sovesyge.
 Naa der er Emmer dog, som ryge,
 Og viser: Ilden er ei slukt, men dulmer;
 Hvad er det da, som udi Asken ulmer?
 Aah! det er Ild - og det er Aand -
 Ih! det var bravt - kom saa dog med en Haand!
 Pir op i Arnen! - tun! det er saa silde.
 Om Spentrup Præst endogsaa vilde
 Til Ilden puste: han er lidt for gammel,
 I Verdensløbet er han stodse gammel;
 Han gjør dog bedst nu i at pakke ind -
 Jo pyt! paa det Lav! nej han er en Stikkenpind;
 Han rager op endnu i Skorsteenskjødet -
 Ja sveden Grøden, mullent er ham Brødet -
 Og hvad saa mere? - Nu saa gaar han hen
 Og sover - Søvn er den bedste Ven:
 Og den som sover, synder ej -
 Ih! saa er Søvn jo Dydens Vej -
 Der muligt dog kan syndes svært isøvne,
 Og meer, som Jyden siger, „end med aabne Øvne“.
 Jaja! herinde er der sovet dygtigt,
 Imedens Dage - Aar henglede flygtigt,
 Og Soverne opvaagned' lidt for seent -
 Hu! Hvad og Hvem er hermed meent?

Aah! det er ikke vanskeligt at finde:
 Bombardementet drages end iminde!
 Da sov man Flaaden, sov man Norge hen;
 Er Noget deraf kommet hid igjen?
 Saamænd! det er der ikke.
 Og nu begynder sydfra man at prikke,
 For reent at løse og opløse Resten.
 Fra Østen og fra Vesten
 Det trækker op til Torden -

388

Blandede Digte

At ødelægge Norden.
 Er Ingen oppe? Sover Allemand?
 Hvad? snorker gamle Dan?
 Ha! Du kan vækkes frygteligt og snart:
 Det Folk som sover, sover hen ret snart.

Vaagn op, o Dannefolk! ryst Søvn en af!
 Thi ellers kastes Dig en Grav,
 Hvori til evig Søvn man Dig nedlægger -
 Her er et Raab, som Dig af Slumren vækker:
 Staa op og ryst Dig!
 Til egen Kraft fortrøst Dig!
 Saa est endnu Du stærk;
 Kraft, Mod og Enighed, det er Dit Danneværk.

Hm! før jeg sov. Nu drømmer jeg en Smule
 Om et foryngt Thule.
 Jeg drømte: at de Tre, som stode
 Med Sværd ihaand, og slog hverandre ned forfode
 I mange hundred' Aar, nu vare kede
 Af dette Slagteri, og lede
 Ved Brodermord.
 Jeg drømte: at udi vort stærke Nord
 Var Styrken samlet; Øresund
 Var som et Færgested imellem Fjeld og Lund.
 Jeg drømte: Frejr, Odin, Thor -
 Kraft, Velstand, Viisdom herskede i Nord.

389

St. St. Blicher

Stambogsstykke,

til en Ungersvend ved hans Udgang i Verden.

Ud gaaer Du nu paa Livets Vej.
Brug Livet; men misbrug det ej!

I Modgangs Skye, i Medgangs Sol
Ej paa Dig selv, men Himlen stol!

Smag Glædens Skaal; men tøm den ikke!
Med Mod Du Sorgens Kalk uddrikke!

Tjen for dit Brød; men ej som Stave!
Tag glad mod Løn; ej saa mod Gave!

Arbejd! for at Du Dig kan hvile!
Hvill! at til Arbejd Du kan ile!

Gjem ej paa Guld! bortkast det ej!
Til ærlig Fordæl siig ej Nej!

Blandt Alvorsdaad forsmaae ej Skjemt!
Skjemt saa, at Alvor ej bli'r glemt!

Elsk Yngling! men forelsk Dig ikke!
Hav Venner! men forvæn dem ikke!

Tag vel mod Raad; men brug ej alle!
Giv ingen, før Man Dig mon kalde.

Mistaenk ej Nogen uden Skjel!
Troe heller Ingen alt for vel!

Vær til at see og høre snar!
Seendragtig derimod til Svar!